

Fritt FC

Nr. 4

107023

Oslo, lørdag 29. januar 1938.

Folkeforbundspakten Grunnloven!

Grunnloven bestemmer at Norges forsvarsmakt bare skal brukes til å verne landes grenser og frihet.

Brudd på vernepliktens forutsetning.

Tre grunlovsstridige bestemmelser

Av

Vidkun Quisling.

I sin henvendelse til Stortinget 6. februar 1936 uttalte Nasjonal Samling.

«Norge skal ifølge grunnlovens første paragraf være et fritt, selvstendig og uavhengig rike, og vårt folk har tidligere på det kraftigste vist, at det overenstemmende med sin grunnlov, vil være fritt og selvstendig (1814, 1905).

Vi mener at det norske folket idag i et overveldende flertall fremdeles er av den samme opfattning. Vi protesterer på det kraftigste mot det avhengighetsforhold til fremmede makter, som vi nu er kommet op i ved statsmaktenes folkeforbunds-politikk».

Det er imidlertid ikke bare medlemsskapet i sin almindelighet som er i strid med grunnlovens forutsetninger. Også konkrete bestemmelser i Forbundspakten er usigurende med konkrete bestemmelser i Norges grunnlov.

Således er dette tilfelle med gjennemmarsj-paragrafen, forbundspakterns artikkel 16, § 3.

Denne paragraf, som jeg nærmere har omhandlet i Fritt Folk 13. november 1937, bestemmer at Folkeforbundets medlemmer er forpliktet til å:

«ta de nødvendige forholdsregler for å lette gjennemmarsjen gjennem sitt område for ethvert folkeforbundsmedlems stridskrefter som deltar i en fellesaksjon for å håndpeve folkeforbundsforpliktelsene».

Denne forpliktelse er i strid med grunnlovens § 25 som bestemmer at:

«ingen fremmede makters krigsfolk, undtagen hjelpper tropper imot fiendtlig overfall, må inndras i Riket uten Stortings samtykke».

Det er klart at Stortings samtykke her må innhentes i det enkelte tilfelle. Det er grunlovsstrdig å binde sig til en blanko-forpliktelse slik som skjedde i forbundspakten.

Likledest er paktenes forpliktelse til deltagelse i militære sanksjoner (artikkel 16, § 2) i absolutt strid med den samme grunnlovsparagrafs bestemmelse om at

«Rikets land- og sjømakt ikke må overlates i fremmede makters tjenester».

Men den mest alvorlige motsetning mellom forbundspakten og grunnloven er den som bryter hele grunnlaget for vårt forsvar, nemlig grunnlovens vernepliktsparagraf, § 109.

«Enhver statens borgere er i almindelighet like forpliktig, i en viss tid å verne om sitt fedreland, uten hensyn til fødsel eller formue».

Forbundspakten betyr imidlertid at Norges krigsmakt skal kunne anvendes til «å håndheve folkeforbundsforpliktelsene», altså for formål som ligger helt utenfor det å verne og forsøre fedrelandet, det vil si helt utenfor en norsk statsborgers verneplikt.

Det betyr i det hele tatt at vi nærsomhelst kan stå overfor en situasjon hvor norsk ungdom skal ofres for ganske andre interesser enn vårt lands forsvar. Samtidig betyr det at man kan komme til å stå overfor den situasjon at de vernepliktige med grunnloven i hånden kan nekte krigstjeneste.

Det er på tide at våre statsmakter snarest sørger for å fri Norge fra folkeforbundsforpliktelsene, og sig selv fra et ansvar, som er stort, om det ennå tas lett.

Det kan ikke være tvil om at det bare er et lite fåtal av blinde partipolitikere og av Moskva-kommunister og krigspacifister som ønsker denne Norges fortsette innblanding i stormaktpolitikken.

Like sikkert kan man gå ut fra at det store flertall av det norske folk krever at Norge skal være nøytral, og at Norge ikke skal trekkes ut i krig uten vår frihet og våre grenser er i fare.

VIDKUN QUISLING.

Dette blipp har blitt hørt.

Vidkun Quisling.

R.R.